

Arrest

nr. 334 575 van 17 oktober 2025
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat T. HERMANS
Leopoldlaan 48
9300 AALST

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 17 juni 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris van 14 mei 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 1 augustus 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 september 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat T. HERMANS verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België is binnengekomen op 14 februari 2014, zonder identiteitsdocument, diende op 29 juli 2024 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 14 mei 2025 nam de commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die bij aangetekende brief van 15 mei 2025 verzoeker ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

"Asielaanvraag: 29/07/2024

Overdracht CGVS: 12/09/2024

U werd op 11 december 2024 op het Commissariaat-generaal gehoord van 13.03 uur tot 17.04 uur, in het Engels.

A. Feitenrelaas

U verklaart de Nigeriaanse nationaliteit te bezitten. U bent etnisch Yoruba en religieus Christen. Uw eerste levensjaren woonde u bij uw vader en moeder in Lagos. Toen u negen was gingen uw ouders uit elkaar. U woonde vanaf dat moment tot aan uw vertrek uit Nigeria met uw moeder in Itire, Surulere, Lagos. U was het enig kind van uw ouders, maar heeft nog 11 halfbroers en -zussen langs vaders kant.

U studeerde bedrijfskunde alsook een bachelor in bankieren en financiën. Daarna studeerde u in een privéschool specifieke computertechnologieën bij. U verkocht als zelfstandige accessoires voor vrouwen zoals handtassen, Tshirts en riemen. Dit deed u echter meer als een hobby aangezien uw ouders over voldoende geld beschikten om in uw onderhoud te voorzien.

U bent getrouwd geweest met A.A., maar u weet niet meer wanneer precies. Jullie zijn intussen gescheiden. Samen hebben jullie twee dochters: T. en M. Zij verblijven in Lagos bij hun moeder.

Uw vader overleed in 2009. Hij had geen testament opgemaakt. Hierdoor ontstond een erfeniskwestie over één van de huizen die uw vader bezat. Uw moeder was de enige vrouw die legaal met uw vader getrouwd was – ze hebben de scheiding nooit officieel doorgevoerd –, ze had bovendien samen met uw vader het huis gebouwd. Dat huis zou u en uw moeder dus logischerwijs moeten toekomen. Traditioneel gezien zou het eigendom gesplitst moeten worden onder de vrouwen en kinderen. Echter wou de laatste partner van uw vader, J., het hele eigendom voor zichzelf.

Om het eigendom veilig te stellen werd uw vader begraven in het huis en schreef uw halfzus H. op het huis dat het huis niet te koop stond. Even later overleed H. Ook uw halfbroer L., die af en toe nog contact had met J., overleed. Zowel H. als L. waren voor hun overlijden gezond. U laat echter optekenen dat J. zich met voodoo bezighoudt en dat zij dus mogelijks voodoo gebruikte om H. en L. uit te schakelen. Uw stiefbroer S. en stiefzus Se. lieten bovendien ook weten dat ze een huurmoordenaar zouden inschakelen om u uit te schakelen. Uw moeder werd ook gebeld door een anoniem nummer. Er werd haar verteld dat indien ze u niet wou verliezen, ze het huis van uw vader moest laten voor wat het was. Soms klonk er ook voodoo-taal wanneer de telefoon opgenomen werd.

U bent overigens christen en uw vader en zijn overige kinderen moslim. Hierdoor kreeg u soms te maken met pesterijen omwille van uw geloof.

U verliet Nigeria in oktober 2010 per vliegtuig en vloog naar Duitsland. U deed een eerste asielaanvraag in Duitsland, maar werd na zo'n 6 weken naar Nederland gestuurd omdat u met een visum voor Nederland naar Europa vloog. U deed tweemaal een verzoek om internationale bescherming in Nederland, maar deze werden afgewezen. U kwam in 2014 naar België. Uw moeder overleed in 2020.

In België trachtte u via een advocaat de procedure voor humanitaire regularisatie te volbrengen, maar de advocaat zou uw dossier nooit ingediend hebben. Uw verzoek om internationale bescherming diende u in op 29 juli 2024.

Ter ondersteuning van uw verzoek legt u volgende documenten neer: uittreksel uit het overlijdensregister van uw vader en zus H.; een brief opgesteld door B.O. & co; een brief opgesteld door de politieagent in Nigeria; een dreigmail die u in 2012 ontving; een schermafbeelding van een foto van uw broer L. op Facebook; de uitspraak in verband met uw scheiding; brief van The Redeemed Christian Church of God; overlijdensbericht van uw moeder; kaartje van uw advocaat; certificaat van de Christ Apostolic Church; attest van uw advocaat over de 9 bis procedure; documenten van organisaties waarvan u lid was in België; foto's met uw vader, tante en moeder; documenten van uw dochters met hun geboortedatum; bewijs dat u Franse les volgde; medische documenten.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden besloten dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Vooreerst dient gewezen te worden op de laattijdigheid van uw verzoek om internationale bescherming, hetgeen de geloofwaardigheid van uw vrees meteen ernstig in twijfel trekt. U verklaart reeds in 2014 in België aangekomen te zijn (CGVS, p. 16; Reisweg Verklaring DVZ vraag 33). Uw verzoek om internationale bescherming diende u in op 29 juli 2024, ruim 10 jaar later. Concreet gevraagd tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS naar de reden voor dit laattijdig indienen van uw verzoek, verklaart u dat u eerst via de 9 bis procedure – de procedure voor humanitaire regularisatie – een verblijfsvergunning trachtte te bemachtigen (CGVS, p. 31). U deed hiervoor beroep op een advocaat, maar hoorde daarna van mensen dat hij geld zou aannemen zonder effectief zijn werk te doen (CGVS, p. 31). U verklaart vervolgens dat u bij verschillende organisaties in Antwerpen en Saint-Guidon zat, die voor uw verblijf zouden vechten zonder dat u hiervoor de asielprocedure zou moeten afleggen (CGVS, p. 32). Gevraagd via welke procedure zij voor dat recht vechten, verklaart u dat dit misschien via de 9 bis procedure is (CGVS, p. 32). Gevraagd wat u bedoelt met een organisatie die voor u vecht, verklaart u niet te weten hoe zij te werk gaan (CGVS, p. 32). Nogmaals gevraagd wat u er precies van weerhield om uw asielaanvraag in te dienen, verklaart u dacht dat uw verzoek om humanitaire regularisatie goedgekeurd zou worden of dat de organisatie u zou kunnen helpen. U verklaart verder dat u pas later hoorde dat u asiel aan kon vragen zonder in een centrum te verblijven (CGVS, p. 33). Wanneer u gevraagd wordt waarom u ervoor koos om de 9 bis procedure te starten in plaats van asiel aan te vragen, verklaart u dat u dat verteld werd toen u in België aankwam en dat de wetten per land verschillen. U geeft verder ook aan dat uw advocaat u vertelde dat u best eerst asiel aanvroeg in plaats van de 9 bis procedure, maar dat u toch voor de laatste procedure koos (CGVS, p. 33). Erop gewezen dat u in Nederland reeds een asielprocedure doorlopen had en dat u dus afwist van het bestaan van de procedure, verklaart u dat er u verteld werd dat er andere procedures zijn, dat 9 bis niet bestaat in Nederland en dat er andere manieren zijn om verblijfsrecht te verkrijgen (CGVS, p. 33). Gevraagd of u dan pas in 2024 hoorde dat de asielprocedure in België bestaat, verklaart u dat er andere manieren zijn om verblijfsrecht te verkrijgen (CGVS, p. 34). Uit bovenstaande dient hoe dan ook geconcludeerd te worden dat u geenszins een overtuigende verklaring weet te bieden voor uw laattijdige verzoek om internationale bescherming. Vooreerst dient opgemerkt te worden dat het volgen van een andere procedure zoals de procedure voor humanitaire regularisatie geenszins betekent dat men niet gelijktijdig een verzoek om internationale bescherming kan indienen. U verklaart bovendien zelf de keuze te hebben gemaakt om eerst de procedure voor humanitaire regularisatie te volgen, tegen het advies van uw advocaat in (CGVS, p. 33). U geeft verder ook aan dat u niet meerdere jaren maar eerder misschien een jaar trachtte om deze procedure te volbrengen (CGVS, p. 32). Dat u niet op de hoogte zou zijn dat men in België een asielprocedure kan opstarten zonder in een opvangcentrum te verblijven, kan eveneens uw laattijdig verzoek niet verschonen. Uit uw verklaringen blijkt dat u contact had met een advocaat en verschillende organisaties in België die zich inzetten voor de rechten van mensen zonder papieren of migranten. Dat zij u deze informatie gedurende 10 jaar lang op geen enkel moment meegedeeld zouden hebben en zich er niet naar informeerde, is niet aannemelijk. Bovendien had u reeds in Nederland een asielprocedure doorstaan. Dat de wetten per land verschillen kan niet verklaren waarom u tien jaar lang op geen enkele manier trachtte te weten te komen welke opties er in België waren. Van een persoon die daadwerkelijk een risico op vervolging en/of ernstige schade in zijn land van herkomst loopt mag immers redelijkerwijze worden verwacht dat hij of zij, na aankomst in landen die de Conventie van Genève hebben ondertekend en die de beschermingsmodaliteiten die erin voorzien zijn toepassen, zo snel mogelijk informatie vergaart over en een beroep doet op deze beschermingsmogelijkheden, quod non in casu. Uw houding getuigt dan ook geenszins van een nood aan internationale bescherming.

De aangehaalde redenen voor uw vlucht uit Nigeria, en waarom u niet zou kunnen terugkeren, houden verder geen verband met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, meer bepaald ras, nationaliteit, religie, politieke overtuiging of het behoren tot een bepaalde sociale groep, zoals vastgelegd in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

U geeft namelijk aan niet te kunnen terugkeren naar Nigeria omwille van een eigendomsconflict. U vreest in het kader van dat eigendomsconflict vermoord te worden door uw stiefmoeder, J. (CGVS, p. 18).

Dit betreft echter een louter interpersoonlijk, familiaal conflict dat verder geen feiten behelst die verband houden met de in het Vluchtelingenverdrag van Genève opgesomde criteria voor de erkenning van de Vluchtelingenstatus.

Er dient opgemerkt te worden dat u ook aangeeft pesterijen te ondervinden vanwege uw familie omdat u een christen bent en uw vader en halfbroers- en zussen moslim. U geeft aan dat dit voornamelijk tijdens de ramadan gebeurde omdat u daar niet aan deelnam (CGVS, p. 20). Concreet gevraagd naar voorbeelden van de pesterijen, vertelt u louter dat telkens u hen bezocht ze u vroegen waarom u de islam niet vervoegde (CGVS, p. 25). U bevestigt overigens dat buiten de pesterijen waarmee u te maken kreeg binnen uw familie, u verder geen problemen kende omwille van uw geloof (CGVS, p. 25). Er dient geconcludeerd te worden dat u geenszins concrete problemen weet aan te tonen omwille van uw religie of enige vrees sterk weet te maken omwille van uw religie. De zogenaamde pesterijen die u binnen uw familie kende vormen geenszins een vervolging zoals bedoeld in de Conventie.

Verder dient vastgesteld te worden dat uw vrees zich berust op het vermoeden dat J. voodoo gebruikte om uw vader en later uw zus en broer uit te schakelen. Zo geeft u aan dat uw halfzus H. overleed toen u zich reeds in Europa bevond. Zij was degene die het initiatief had genomen om op het huis te schrijven dat het niet te koop stond. U stelt dat zij in mysterieuze omstandigheden overleed en vult aan dat J. voodoo praktiseert (CGVS, p. 18). Ook uw halfbroer L. stierf, en ook hij zou helemaal gezond geweest zijn voor zijn overlijden, totdat hij plots begon te schreeuwen en bloed over te geven (CGVS, p. 19). U verklaart verder ook rare dromen te hebben gehad in Europa. U zag J. in uw dromen toen u in Duitsland was en zou uzelf niet zijn geweest bij het ontwaken (CGVS, p. 20). Concreet gevraagd waarom u bang bent dat er iets met u zou gebeuren, verklaart u dat u bang bent om vermoord te worden, en verwijst u naar hoe L. en H. gestorven zijn (CGVS, p. 29). U vreest dus hetzelfde lot als H. of L. te ondergaan. U verklaart verder ook dat jullie dreigtelefoontjes ontvingen en soms ook voodoo bezweringen door de telefoon hoorden (CGVS, p. 19). Echter dient vastgesteld te worden dat voodoo spiritueel van aard is en geenszins objectief waargenomen kan worden. Opmerkelijk is dat u dit zelf ook verklaart. Gevraagd namelijk of er onderzoek gevoerd werd naar hun dood, antwoordt u van niet omdat het voodoo is, hetgeen mysterieus is, waardoor men zich aan niets kan vastklampen (CGVS, p. 30). Doordat voodoo enige objectieve grondslag mist, dient geconcludeerd te worden dat uw vrees die voortvloeit uit de vermeende voodoo praktijken van uw stiefmoeder, niet als aannemelijk beschouwd kan worden.

Bovendien dient vastgesteld te worden dat uw moeder na uw vertrek nog zo'n 10 jaar in Lagos haar leven ongestoord verder kon zetten (CGVS, p. 30). Gevraagd waarom uw moeder wel in Nigeria bleef, geeft u enkel aan dat ze oud is en u het niet weet (CGVS, p. 21). Erop gewezen dat ook zij bedreigd werd, zegt u dat ze gewaarschuwd werd om u niet te verliezen, en dat u het hoofddoelwit was (CGVS, p. 21). Nochtans legt u wel een getuigenis neer – van de politieagent die J. ondervraagd zou hebben – waarin vermeld staat dat J. voodoo trachtte te gebruiken om een aantal familieleden uit te roeien, waaronder u en uw moeder, én dat uw stiefmoeder koste wat het kost u en uw moeder wenst te raken. Gevraagd of uw moeder nog problemen kende na uw vertrek, verklaart u dat de druk niet dezelfde was als toen u er was (CGVS, p. 30). Erop gewezen dat zij het huis mee gebouwd had en gevraagd of ze het huis dan niet terug wou, verklaart u dat alles wat uw moeder wou was dat u veilig was en dat u niet langer betrokken zou zijn bij het conflict. U dwaalt vervolgens af door te stellen dat landconflicten een normale zaak zijn bij Yoruba's en Ibo's (CGVS, p. 30). Dat uw moeder minder druk voelde na uw vertrek, valt echter niet te rijmen met het feit dat u tot tweemaal toe verklaarde dat zowel uw aanwezigheid als de aanwezigheid van uw moeder een bedreiging voor hen vormt (CGVS, p. 20; p. 27), noch met de bewijsstukken die u voorlegt waarin zowel u als uw moeder als doelwit omschreven worden. Ook uw ex-vrouw en kinderen verblijven nog steeds in Lagos (Verklaring DVZ, vraag 17). U vermeldt dat uw ex-vrouw aangevallen werd en dat de stress haar te veel werd, hetgeen tot de scheiding leidde (CGVS, p. 20). Concreet gevraagd wat er precies gebeurde, verklaart u dat er misschien iemand in haar gezicht blies, maar dat u het eigenlijk niet weet (CGVS, p. 28). Gevraagd of dat alles is wat u daarover kan vertellen, verklaart u dat ze aan het spreken was over het huis en dat iemand iets in haar gezicht deed (CGVS, p. 28). Het is opmerkelijk dat u zo weinig weet te vertellen over hetgeen uw ex-vrouw meemaakte ten gevolge van de problemen die u kende, des te meer dit voorval de druppel leek te zijn die jullie huwelijk ten einde bracht. Uw ontbrekende kennis en ongeïnteresseerde houding ondermijnen uw vrees verder.

Net zoals de laattijdigheid van uw verzoek om internationale bescherming, getuigen ook andere elementen van een houding die maar weinig overeenstemt met dat van een persoon die werkelijk in nood van internationale bescherming verkeert.

Zo verklaart u dat u na de weigeringen in Nederland erover nadacht om terug te keren naar Nigeria (CGVS, p. 20). Het feit dat u dit in overweging nam is opmerkelijk. Indien u op dat moment werkelijk een vrees koesterde voor J., is het niet logisch dat u toen overwoog om terug te keren naar de plaats waar u problemen kende.

Verder lijkt u maar weinig interesse te tonen in de evolutie van de situatie die u het land uitdreef. Gevraagd wanneer u voor het laatst een update kreeg over de situatie, verklaart u dat dit misschien zo'n drie jaar of een paar jaar geleden was, toen uw halfzus u vertelde dat de broer van J. overleden was (CGVS, p. 27-28). Concreet gevraagd wanneer u voor het laatst een update kreeg aangaande de discussie over het eigendom, verklaart u dat een vriendin van de familie ernaartoe ging om een video te maken en deze u doorstuurde. U situeert dit zo'n 3 jaar geleden, maar u weet het niet zeker (CGVS, p. 28). Gevraagd of uw halfzus geen verdere updates kan geven, verklaart u dat uw halfzus geen goede verhouding heeft met hen. Erop gewezen dat u van haar te weten kwam dat de broer van J. overleden was, verklaart u dat haar partner in dezelfde regio woont, en dat dat verhaal zo tot bij haar kwam (CGVS, p. 30). Wat er ook van zij, dat u al minstens drie jaar lang zich niet informeerde, valt moeilijk te rijmen met uw vooropgestelde vrees. Zo vernam u reeds in het verleden informatie van uw halfzus en een vriendin van de familie. U verklaart verder ook eerder in 2024 nog voor het laatst contact te hebben gehad met uw halfbroer L. (CGVS, p. 13). En u verklaart bovendien ook

steeds in contact te zijn met uw dochters via WhatsApp. Ten tijde van het onderhoud op het CGVS dateerde jullie laatste contact van de week voor uw onderhoud op het CGVS (CGVS, p. 12). Er dient dus vastgesteld te worden dat u via verschillende contactpersonen informatie had kunnen vergaren over de huidige stand van zaken, hetgeen u echter niet deed.

De documenten die u voorlegt vermogen niet bovenstaande appreciatie te wijzigen.

Er dient opgemerkt te worden dat u geen huwelijksakte – van uw ouders – noch eigendomsakte – van het eigendom waardoor de problemen ontstonden – weet voor te leggen. Gevraagd of u dan een huwelijksakte kan voorleggen, verklaart u dat u jong was en dat uw ouders u oud gekregen hebben, en lang gewacht hebben vooraleer ze u kregen (CGVS, p. 10). Dit antwoord kan geenszins verklaren waarom u geen huwelijksakte weet voor te leggen. Wat de eigendomsakte betreft, verklaart u niet te weten of deze bestaat (CGVS, p.22). Dat u in al die jaren waarin het conflict gaande is niet uitgezocht zou hebben of er een eigendomsakte bestaat, hetgeen eventueel uw moeder als één van de eigenaren had kunnen aanwijzen, is evenmin aannemelijk.

U legt een uittreksel van het overlijdensregister neer betreffende het overlijden van uw vader en H. Het is opmerkelijk dat u verklaart dat zowel uw vader als uw zus een plots overlijden kenden terwijl ze gezond leken, maar dat deze overlijdensregisters melding maken van zware ademhalingsproblemen wat uw vader betreft, en veelvoudige hoofdwonden wat uw zus betreft. Bovendien dient opgemerkt te worden dat u geen originele documenten voorlegt maar slechts kopieën. U legt ook een brief neer van B.O. & co alsook een brief die opgesteld werd door de politieagent in Nigeria die aanvankelijk jullie dossier behandelde en een interview afnam van J. Ook hier wijst het CGVS op het feit dat om enige bewijswaarde te ontlelen aan een document, het ondersteund moet worden door geloofwaardige en plausibele verklaringen, hetgeen niet het geval is.

U legt verder ook een dreigmail neer die u in 2012 ontving. U weet niet wie deze mail stuurde en verklaart hierna geen verdere mails gekregen te hebben (CGVS, p. 30). U verklaart niet te weten wie u deze mail stuurde (CGVS, p. 24). Gewezen op de naam van de afzender en gevraagd of de naam u iets zegt, zegt u dat u het niet weet. Gevraagd of u dat dan heeft proberen uitzoeken, verklaart u wederom dat u het niet weet (CGVS, p. 24). Niet alleen geeft u blijk van weinig interesse in de zaak, het feit dat u sinds deze mail geen nieuwe mails meer ontving roept vragen op aangaande de actualiteit van deze bedreiging.

Er dient bovendien opgemerkt te worden dat alle door u neergelede documenten kopieën en dat voornoemde documenten niet kaderen in een geloofwaardig relaas, waardoor de bewijswaarde ervan beperkt is. Om enige bewijskracht aan een document te ontlelen, dient het te worden ondersteund door geloofwaardige en plausibele verklaringen, hetgeen hier niet het geval is. Dit geldt des te meer voor informele en eenvoudig te fabriceren stukken.

U legt ook een schermafbeelding neer van een Facebookpost aangaande uw broer. Vooreerst dient opgemerkt te worden dat u zich niet meer duidelijk weet te herinneren hoe u deze schermafbeelding verkreeg (CGVS, p. 24-25) en dat u geen idee heeft wie de post maakte (CGVS, p. 24). Ook hier dient onderstreept te worden dat aan documenten slechts bewijskracht ontleend kan worden indien deze onderbouwd worden door een plausibel relaas, hetgeen hier niet het geval is. Bovendien dient gewezen te worden op het feit dat eender wie op eender welk moment een dergelijk bericht op Facebook kan posten of in scène zetten.

De uitspraak in verband met de scheiding met uw ex-vrouw alsook de foto's van u met uw vader, moeder en tante, de brief van The Redeemed Christian Church of God, het overlijdensbericht van uw moeder, de documenten inzake de geboortegegevens van uw dochters, het kaartje van uw advocaat, het certificaat van de Christ Apostolic Church, het bewijs dat u Franse les volgde, het attest van uw advocaat aangaande de 9 bis procedure of de documenten van de organisaties waarvan u lid was in België zijn niet van die aard om bovenstaande vaststellingen te wijzigen.

De medische documenten wijzigen evenmin bovenstaande appreciatie en houden geen enkele indicatie in aangaande uw onvermogen om het onderhoud af te leggen, dan wel op welke wijze de modaliteiten van het onderhoud aangepast zouden moeten worden.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie EASO Nigeria Security Situation van juni 2021 <https://euaa.europa.eu/publications/coi-report-nigeria-security-situation-v11-june-2021>, de EASO

Country Guidance Note: Nigeria van oktober 2021
<https://euaa.europa.eu/publications/country-guidancenigeria-october-2021> en de EUAA Nigeria – Country Focus van juli 2024 <https://euaa.europa.eu/publications/nigeria-country-focus>) blijkt dat op het Nigeriaanse grondgebied op verschillende plekken en in verschillende staten conflicten plaatsvinden van diverse aard en waarin diverse actoren een rol spelen : Islamitische groeperingen, waaronder Boko Haram en splintergroeperingen zoals Jama'at Ahl as-Sunnah lid-Da'wah wa'l-Jihad (JAS), Ansura, Islamic State West Africa Province (ISWAP) en Bakura die actief zijn in het noordoosten; conflicten in het noordwesten waarbij groepen herders, burgerwachten, criminele bendes, alsook Islamitische groeperingen betrokken zijn; etnisch geweld tussen de gemeenschappen van nomadische veehoeders en landbouwers in het noordwesten en vanuit de Middle Belt naar het zuiden; militante acties in de Nigerdelta; en separatistische Biafra-agitatie in het zuidoosten. Het onderscheid tussen criminele gewapende groepen, bendes, bandieten, gemeenschapsmilities, herders en boeren en burgerwachten is niet altijd duidelijk. De grenzen tussen deze groepen vervagen steeds meer. Uit deze informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van deze conflicten in Nigeria regionaal erg verschillend is.

De gehanteerde informatie stelt dat er in Nigeria geen deelstaten zijn waar de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken deelstaat louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

In een aantal deelstaten zoals Borno, Adamawa, Yobe, Kaduna, Katsina, Zamfara en Benue, vindt willekeurig geweld plaats, al dan niet op grote schaal, maar de "loutere aanwezigheid" in deze deelstaten is ontoereikend om een reëel risico te lopen slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

De overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja zijn regio's waar er zich weliswaar veiligheidsincidenten van diverse aard kunnen voordoen en waarin diverse actoren kunnen betrokken zijn maar waar in het algemeen geen reëel risico bestaat dat een burger wordt getroffen in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Uit het recente rapport van EUAA Nigeria – Country Focus van juli 2024 <https://euaa.europa.eu/publications/nigeria-country-focus> dat een overzicht geeft van de veiligheidssituatie in Nigeria in de periode van 1 januari 2023 tot 31 maart 2024, met inbegrip van recente veiligheidstrends, de impact op burgers en een uitsplitsing van de veiligheidssituatie per geopolitieke zone, blijkt dat de situatie in de overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja stabiel is gebleven. Uit een grondige analyse van dit rapport blijkt geenszins dat de veiligheidssituatie in de overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja dermate is gewijzigd dat de huidige beoordeling door het CGVS in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet niet meer actueel zou zijn.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de deelstaat Lagos actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de deelstaat Lagos aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. De rechtspleging

De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen of er vertegenwoordigd.

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke

kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227 364; RvS 13 mei 2014, nr. 227 365).

3. Onderzoek naar het beroep

3.1.1. Verzoeker ontwikkelt middelen als volgt:

“ 2.11. Eerste middel: SCHENDING VAN HET RECHT VAN VERDEDIGING DOOR EEN GEBREK, ONDUIDELIJKHEID EN DUBBELZINNIGHEID IN DE MOTIVERING VAN DE BESLISSING

Schending van artikel 62 van de Vreemdelingenwet.

Schending van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen.

Doordat de bestreden beslissing niet op afdoende wijze heeft geantwoord op de door verzoekende partij ingediende asielaanvraag, waaruit duidelijk blijkt dat verzoekende partij een gegronde vrees voor bijzonder groot gevaar loopt indien hij naar Nigeria zou moeten terugkeren en verplicht wordt er te verblijven.

Dat de kwestieuze beslissing derhalve niet ten genoegen van rechte heeft aangetoond dat hij geen gegronde vrees had.

Terwijl de formele en materiële motiveringsplicht vervat in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en in de wet van 29 juli 1991 op de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, een uitdrukkelijke en vooral afdoende motivering van een dergelijke beslissing vereisen.

Zodat het Commissariaat-Generaal in elk geval de verplichting heeft om haar beslissing duidelijk te motiveren. Uit de feitelijke gegevens blijkt dat deze verplichting niet op bevredigende wijze werd nageleefd.

Toelichting :

Het Commissariaat-Generaal besluit om de asielaanvraag van verzoekende partij als ongegrond af te wijzen, op basis van beweerde incoherenties en omissies omtrent bepaalde feiten (of een andere reden) die de geloofwaardigheid van zijn verhaal in het gedrang zouden brengen, alsook het feit dat verzoekende partij er niet in is geslaagd om een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

Verzoekende partij kan hiermee absoluut niet mee akkoord gaan.

Aangezien uit de verklaringen van verzoekende partij duidelijk gebleken is, minstens voldoende ernstig naar voor gekomen is, dat hij voldoende redenen had en heeft om minstens te vermoeden dat zijn leven en/of vrijheid in gevaar is in het land van herkomst.

Dat een algemene sfeer van bedreiging en onveiligheid in het land van herkomst inderdaad niet als een voldoende voorwaarde geldt om internationale bescherming te verkrijgen, maar dat er integendeel sprake moet zijn van ‘een gegronde vrees voor vervolging’.

Ook het bewijzen van een gegronde vrees voor vervolging is vaak een moeilijke zaak.

Het wantrouwen van de asielzoekers tegenover administratieve beslissingen in eigen land nemen ze vaak mee naar de asielinstanties in de landen waar ze terechtkomen.

Die vrees heeft verzoekende partij meegenomen naar België waar hij bescherming zocht.

Voorafgaandelijk aan de bespreking van de door het Commissariaat-Generaal aangevoerde argumenten wenst verzoekende partij eerst op te merken dat de weergave van de feiten door de Commissaris-Generaal nogal erg beknopt en sec is, met weglating van belangrijke details.

Verzoekende partij benadrukt evenwel dat hij in zijn voorgaande interviews telkens veel informatie heeft verstrekt en elke vraag gedetailleerd heeft trachten te beantwoorden.

Om die reden verwijst verzoekende partij naar hetgeen hij in de voorgaande procedure verklaarde, en is hij van mening dat het Commissariaat-Generaal met haar tendentieuze weergave van de feiten slechts haar onwil aantoonde om zich een waarheidsgetrouw beeld te vormen van de concrete situatie waar verzoekende partij zich in bevond.

Verzoekende partij kwam in een erfeniskwestie terecht waarbij zowel zijn halfbroer (L.), als zijn halfzus (H.) kort na elkaar mysterieus kwamen te overlijden. Beide familieleden waren nochtans voorafgaand aan hun overlijden gezond zodat hun overlijden in verdachte omstandigheden heeft plaatsgevonden.

Daarnaast werd verzoekende partij bedreigd zowel via telefoon als via mail. Hiervan legde verzoekende partij bovendien de nodige bewijsmiddelen voor.

Het werd hoe langer hoe meer duidelijk voor verzoekende partij dat zijn leven werd bedreigd in Nigeria en dat, indien hij niet zou vluchten, hij dit zou bekopen met zijn leven.

Gelet op het voorgaande is verzoekende partij zijn herkomstland moeten ontvluchten.

Door op geen van deze elementen op een ernstige wijze in te gaan werd de verplichting om de verklaringen van verzoekende partij te toetsen aan hun waarachtigheid geschonden.

De bewijsmiddelen, die door verzoekende partij werden voorgelegd, werden bovendien door het CGVS zonder meer als ongeloofwaardig bestempeld, zonder hierop verder in te gaan.

Gelet op deze situatie is het geenszins aangewezen verzoekende partij terug te sturen naar zijn geboorteland.

De vrees voor een terugkeer is derhalve gerechtvaardigd, zodat verzoekende partij terecht internationale bescherming verzocht.

Minstens kon het gevoerde onderzoek niet tot de genomen beslissing leiden.

Verzoekende partij vraagt zich terecht af in welke mate er sprake kan zijn van een degelijk onderzoek ten gronde, als men er zelfs niet in slaagt om een correcte weergave van de feiten te geven.

De bestreden beslissing is dan ook uiterst onduidelijk en zeer karig wat haar motivering betreft, dit terwijl een voldoende grondig onderzoek moet worden gevoerd over het volledige dossier:

‘[...]de door de wetgever gekozen formulering wijzen erop dat het aan het bestuur toekomt om aan te tonen dat er enerzijds een deel van het land van herkomst bestaat waar de asielzoeker geen enkele reden heeft om te vrezen dat hij zal worden vervolgd en waar er evenmin enig reëel risico op het lijden van ernstige schade bestaat en anderzijds dat men redelijkerwijs van hem kan verwachten dat hij in dat deel van het land blijft. Door niet na te gaan of de levensomstandigheden aanvaardbaar zijn en of zij de verzoeker niet kunnen blootstellen aan discriminaties en vervolgingen heeft het bestuur de effectiviteit van een binnenlandse bescherming niet voldoende grondig onderzocht’ (Raad Vreemdelingenbetwistingen (5e k.) nr. 63.338, 17 juni 2011, Rev.dr.étr. 2011, afl. 164, 416.)

Verder stelt de Commissaris-Generaal dat het verhaal van verzoekende partijen niet geloofwaardig is en steunt haar conclusie op de volgende argumenten:

- Verzoeker heeft zijn verzoek voor internationale bescherming laattijdig ingediend.
- Moeder en de echtgenote van verzoekende partij verblijven reeds 10 jaar in Nigeria zonder problemen te ondervinden.
- De documenten van verzoekende partij zouden geen geloofwaardigheid toevoegen aan het verhaal van verzoekende partij.

Deze drie elementen worden compleet uit hun context gerukt, laat staan dat dit volstaat als motivering tot weigering van asiel.

- Het argument dat verzoekende partij niet onmiddellijk bij zijn aankomst in België het verzoek tot internationale bescherming heeft ingediend, leidt evident niet tot de vaststelling dat zijn verzoek om die reden niet geloofwaardig zou zijn.

Zoals is gebleken uit het relaas van verzoekende partij werd hij foutief geïnformeerd omtrent zijn recht op asiel in België. Zulks heeft evenwel geen invloed op de geloofwaardigheid van zijn verhaal.

Het Commissariaat-Generaal maakt er zich te gemakkelijk van af.

Voor zover er al sprake is van een laattijdig verzoek, is deze in elk geval niet van aard om hem de hoedanigheid van erkend vluchteling te weigeren.

Het Commissariaat-Generaal is van oordeel dat het feit dat de moeder en de echtgenote van verzoekende partij sinds de vlucht van verzoekende partij nog steeds in Nigeria verblijven tot gevolg heeft dat de verklaringen van verzoekende partij ongeloofwaardig zijn, quod non.

Verzoekende partij heeft hieromtrent verklaard dat hij het hoofddoelwit uitmaakte van de wraakzucht van mevrouw J. Het feit dat zijn moeder en echtgenote nog niet werden aangevallen, impliceert ook geenszins dat verzoekende partij niet het slachtoffer kan worden van de wraakpogingen.

Het feit dat de dreigmails en de dreigtelefoons specifiek gericht waren aan het adres van verzoekende partij, wijst er des te meer op dat hij weldegelijk het hoofddoelwit was en niet zijn moeder en/of echtgenote.

Het Commissariaat-Generaal meent dat de bewijsstukken die verzoekende partij voorlegt onvoldoende zijn om zijn verhaal te staven, quod non.

Verzoekende partij heeft in de mate van het mogelijke de stukken voorgelegd die zijn verhaal staven en verwijst hiervoor naar de volgende stukken:

Uittreksel uit het overlijdensregister van zijn vader en zus H.

Brief opgesteld door Biodun Olatunji & co

Brief opgesteld door de politieagent in Nigeria

Dreigmail die hij in 2012 ontving

Schermafbeelding van een foto van uw broer L. op Facebook

Uitspraak in verband met zijn scheiding

Het Commissariaat-Generaal heeft deze bewijzen eenvoudigweg naast zich neergelegd zonder hiermee rekening te houden. Telkens wanneer een van deze bewijsmiddelen de verklaringen van verzoekende partij ondersteunden, heeft het Commissariaat-Generaal simpelweg geponeerd dat deze stukken ongeloofwaardig zijn, dan wel zouden kunnen vervalst zijn.

Het is duidelijk dat het Commissariaat-Generaal bij voorbaat heeft besloten om geen geloofwaardigheid te hechten aan het verhaal van verzoekende partij en nadien alle elementen die niet strookten met deze visie heeft genegeerd.

Nochtans heeft verzoekende partij in elk interview steeds opnieuw zeer gedetailleerde en uitgebreide verklaringen afgelegd waarbij elke vraag werd beantwoord.

Het argument dat verzoekende partij zijn verklaringen niet kan staven door middel van bewijsmiddelen is absoluut onredelijk, aangezien het Commissariaat-Generaal alle bewijsmiddelen naast zich heeft neergelegd. Wanneer deze elementen in hun context worden gezien, dan is het duidelijk dat geen van de argumenten van het Commissariaat-Generaal volstaan om te concluderen dat de asielaanvraag van verzoekende partij ongegrond zou zijn.

Verzoekende partij verwijst naar hetgeen hij tijdens zijn voorgaande interviews reeds omstandig uiteenzette en is van mening dat de stelling van het Commissariaat-Generaal slechts haar onwil aantoonst om zich een waarheidsgetrouw beeld te vormen van de concrete situatie waar verzoekende partij zich in bevond.

Een aantal gegevens worden door het Commissariaat-Generaal duidelijk verkeerd begrepen en/of geïnterpreteerd.

Verzoekende partij verwijst naar zijn consistente verklaringen in de voorgaande procedure, en is van mening dat deze op zichzelf reeds het tegendeel bewijzen, nl. dat hij wel degelijk een gegronde vrees had om terug te keren naar het land van herkomst.

Verzoekende partij begrijpt totaal niet hoe zijn nochtans omvangrijke en zeer gedetailleerde verhaal plotseling herleid wordt tot een aantal details, op grond waarvan zijn asielaanvraag negatief wordt verklaard.

Hij heeft manifeste angst om teruggestuurd te worden en onderworpen te worden aan schendingen van de rechten van de mens zoals hierboven in het feitenrelaas reeds uiteengezet werd.

De beslissing werd dan ook niet op afdoende wijze gemotiveerd.

Het Commissariaat-Generaal maakt zich er te gemakkelijk van af.

Voor verzoekende partij telt maar één ding: zichzelf in veiligheid brengen, in de wetenschap dat hij bijzonder groot gevaar loopt indien hij naar Nigeria zou moeten terugkeren en verplicht worden erte verblijven.

De beslissing werd dan ook niet op afdoende wijze gemotiveerd.

Het middel is gegrond.

2.1.2. Tweedemiddel: SCHENDING VAN HET REDELIJKHEIDSBEGINSEL

Doordat het redelijkheidsbeginsel veronderstelt dat de genomen beslissing dient voort te spruiten uit een zorgvuldig onderzoek en een beslissing moet zijn die door ieder ander redelijk denkend mens of orgaan zou kunnen worden genomen en die men als een redelijk verantwoorde beslissing zou kunnen zien en aanvaarden.

Terwijl de bestreden beslissing zomaar zonder enig aangetoond verder en nuttig onderzoek besluit tot de weigering van erkenning van het statuut van vluchteling aan verzoekende partij, om reden van gebrek aan bewijs en 'geloofwaardigheid'.

Zodat de bestreden beslissing geenszins op redelijke wijze werd genomen.

Toelichting :

Dat verzoekende partij steeds zijn motieven om een asielaanvraag in te dienen, klaar en duidelijk heeft gesteld.

Dat het Commissariaat-Generaal de aanvraag van verzoekende partij zomaar heeft verworpen om reden dat zijn verhaal weinig overtuigend zou zijn.

Indien er een zorgvuldig onderzoek was voorafgegaan aan de bestreden beslissing (zoals betoogd supra), dan zou nooit tot de weigering van de erkenning van de hoedanigheid van subsidiair beschermde in hoofde van verzoekende partij zijn besloten.

Dat een dergelijk onderzoek eveneens had kunnen bevestigen wat er met verzoekende partij werkelijk was gebeurd en dat hij nog steeds alle redenen had en heeft om te geloven dat hij een ernstig gevaar loopt in het land van herkomst.

Het Commissariaat-Generaal stelt in haar argumentatie onder meer dat de door verzoekende partij aangehaalde feiten niet geloofwaardig zouden zijn.

Verzoekende partij kan zich hier niet akkoord mee verklaren, omdat hij tijdens zijn beide interviews steeds zeer duidelijk heeft aangegeven dat hij weldegelijk een gegronde vrees heeft om terug te keren naar het land van herkomst.

Verzoekende partij verwijst naar hetgeen in het voorgaande middel reeds werd uiteengezet en is van mening dat de stelling van het Commissariaat-Generaal dat de door verzoekende partij aangebrachte feiten onvoldoende zouden zijn om te wijzen op het bestaan van een gegronde vrees, slechts de onwil of onkunde van het Commissariaat-Generaal aantoonst om zich een waarheidsgetrouw beeld te vormen van de concrete situatie waar verzoekende partij zich in bevond.

In het bijzonder verwijst verzoekende partij naar de bewijsstukken die hij heeft gevoegd waarmee het Commissariaat-Generaal geen rekening heeft gehouden (zie supra).

Wanneer het Commissariaat-Generaal met deze elementen simpelweg geen rekening houdt, dan kan enkel geconcludeerd worden dat er geen zorgvuldig onderzoek werd gevoerd en dat het redelijkheidsbeginsel geschonden is.

Verzoekende partij heeft de stellige indruk dat het Commissariaat-Generaal de zaken lijkt te willen manipuleren door doelbewust enkel die informatie te gebruiken die haar het best uitkomt. Men kan zich daarom terecht de vraag stellen in hoeverre dergelijke behandeling van een asiëldossier nog correct, objectief en rechtvaardig kan zijn.

Ook dit middel is derhalve gegrond."

3.1.2. In een aanvullende nota die wordt neergelegd ter terechtzitting van 19 september 2025, legt verzoeker nieuwsartikels neer over de huidige veiligheidssituatie in Nigeria.

3.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet). Hij dient daarbij in het kader van de devolutieve werking van het beroep niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

3.3. Verzoeker slaagt er niet in zijn nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken.

De Raad merkt allereerst op dat verzoeker, die sinds 2014 in België verblijft, zijn verzoek om internationale bescherming pas in 2024 heeft ingediend.

Dit doet afbreuk aan zijn beweerde nood aan internationale bescherming. Van een verzoeker, die beweert vervolgd te worden in zijn land van herkomst en daarom internationale bescherming nodig heeft, kan immers redelijkerwijze verwacht worden dat hij bij zijn aankomst of kort daarna bij de autoriteiten van het onthaalland een verzoek om internationale bescherming indient. Dat verzoeker *“foutief werd geïnformeerd omtrent zijn recht op asiel in België”* kan geen verschoning bieden voor zijn laattijdigheid, gezien van verzoeker, die internationale bescherming wenst in te roepen, redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij ernstige pogingen zou ondernemen om zich te informeren aangaande de wijze waarop deze bescherming kan worden verkregen en de procedure hieromtrent. Verzoeker trachtte tijdens het persoonlijk onderhoud een uitleg te geven waarom hij zijn verzoek dermate laattijdig indiende. Hij spreekt van een organisatie waarop hij beroep had gedaan om een 9bis-procedure op te starten. Verzoeker verklaarde hierbij dat hij op deze organisatie beroep had gedaan *“zodat je geen asielprocedure moet doen”* (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 32-33). Dient opgemerkt te worden dat verzoeker in 2011 reeds een verzoek om internationale bescherming had ingediend in Nederland, dat geweigerd werd (*Ibid.*, p. 15) en dat verzoeker zijn verzoek dermate laattijdig indiende en de Belgische asielprocedure jarenlang probeerde te omzeilen, vormt voor de Raad een indicatie dat hij internationale bescherming niet dringend noodzakelijk achtte, hetgeen de ernst van de door hem geschetste vervolging relativeert.

In zoverre verzoeker poneert dat de bewijsstukken die hij heeft neergelegd zomaar als ongeloofwaardig werden bestempeld, dient worden opgemerkt dat een document, om bewijswaarde te hebben, coherente en geloofwaardige verklaringen dient te ondersteunen. Gelet op de vaststellingen in de bestreden beslissing is dit niet het geval.

Uit een verdere lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoeker het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing, doch stelt de Raad dat hij geen valabele argumenten bijbrengt die de desbetreffende vaststellingen weerleggen of er een aannemelijke verklaring voor geven. Hij beperkt zich louter tot het herhalen van eerder afgelegde verklaringen, het poneren van een vrees voor vervolging, het formuleren van algemene beweringen en kritiek, en het op algemene wijze vergoelijken en minimaliseren van de bevindingen van de bestreden beslissing, waarmee hij echter deze bevindingen niet weerlegt, noch ontkracht. De Raad stelt vast dat de motieven waarop de bestreden beslissing zich baseert om te besluiten tot bovenstaande vaststellingen duidelijk blijken uit de stukken in het administratief dossier en dat deze motieven deugdelijk zijn. De Raad herneemt deze motieven integraal:

“Vooreerst dient gewezen te worden op de laattijdigheid van uw verzoek om internationale bescherming, hetgeen de geloofwaardigheid van uw vrees meteen ernstig in twijfel trekt. U verklaart reeds in 2014 in België aangekomen te zijn (CGVS, p. 16; Reisweg Verklaring DVZ vraag 33). Uw verzoek om internationale bescherming diende u in op 29 juli 2024, ruim 10 jaar later. Concreet gevraagd tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS naar de reden voor dit laattijdig indienen van uw verzoek, verklaart u dat u eerst via de 9 bis procedure – de procedure voor humanitaire regularisatie – een verblijfsvergunning trachtte te bemachtigen (CGVS, p. 31). U deed hiervoor beroep op een advocaat, maar hoorde daarna van mensen dat hij geld zou aannemen zonder effectief zijn werk te doen (CGVS, p. 31). U verklaart vervolgens dat u bij verschillende organisaties in Antwerpen en Saint-Guidon zat, die voor uw verblijf zouden vechten zonder dat u hiervoor de asielprocedure zou moeten afleggen (CGVS, p. 32). Gevraagd via welke procedure zij voor dat recht vechten, verklaart u dat dit misschien via de 9 bis procedure is (CGVS, p. 32). Gevraagd wat u bedoelt met een organisatie die voor u vecht, verklaart u niet te weten hoe zij te werk gaan (CGVS, p. 32). Nogmaals gevraagd wat u er precies van weerhield om uw asielaanvraag in te dienen, verklaart u dacht dat uw verzoek om humanitaire regularisatie goedgekeurd zou worden of dat de organisatie u zou kunnen helpen. U verklaart verder dat u pas later hoorde dat u asiel aan kon vragen zonder in een centrum te verblijven (CGVS, p. 33).

Wanneer u gevraagd wordt waarom u ervoor koos om de 9 bis procedure te starten in plaats van asiel aan te vragen, verklaart u dat u dat verteld werd toen u in België aankwam en dat de wetten per land verschillen. U geeft verder ook aan dat uw advocaat u vertelde dat u best eerst asiel aanvraag in plaats van de 9 bis procedure, maar dat u toch voor de laatste procedure koos (CGVS, p. 33). Erop gewezen dat u in Nederland reeds een asielprocedure doorlopen had en dat u dus afwist van het bestaan van de procedure, verklaart u dat er u verteld werd dat er andere procedures zijn, dat 9 bis niet bestaat in Nederland en dat er andere manieren zijn om verblijfsrecht te verkrijgen (CGVS, p. 33). Gevraagd of u dan pas in 2024 hoorde dat de asielprocedure in België bestaat, verklaart u dat er andere manieren zijn om verblijfsrecht te verkrijgen (CGVS, p. 34). Uit bovenstaande dient hoe dan ook geconcludeerd te worden dat u geenszins een overtuigende verklaring weet te bieden voor uw laattijdige verzoek om internationale bescherming. Vooreerst dient opgemerkt te worden dat het volgen van een andere procedure zoals de procedure voor humanitaire regularisatie geenszins betekent dat men niet gelijktijdig een verzoek om internationale bescherming kan indienen.

U verklaart bovendien zelf de keuze te hebben gemaakt om eerst de procedure voor humanitaire regularisatie te volgen, tegen het advies van uw advocaat in (CGVS, p. 33). U geeft verder ook aan dat u niet meerdere jaren maar eerder misschien een jaar trachtte om deze procedure te volbrengen (CGVS, p. 32). Dat u niet op de hoogte zou zijn dat men in België een asielprocedure kan opstarten zonder in een opvangcentrum te verblijven, kan eveneens uw laattijdig verzoek niet verschonen. Uit uw verklaringen blijkt dat u contact had met een advocaat en verschillende organisaties in België die zich inzetten voor de rechten van mensen zonder papieren of migranten. Dat zij u deze informatie gedurende 10 jaar lang op geen enkel moment meegedeeld zouden hebben en zich er niet naar informeerde, is niet aannemelijk. Bovendien had u reeds in Nederland een asielprocedure doorstaan. Dat de wetten per land verschillen kan niet verklaren waarom u tien jaar lang op geen enkele manier trachtte te weten te komen welke opties er in België waren. Van een persoon die daadwerkelijk een risico op vervolging en/of ernstige schade in zijn land van herkomst loopt mag immers redelijkerwijze worden verwacht dat hij of zij, na aankomst in landen die de Conventie van Genève hebben ondertekend en die de beschermingsmodaliteiten die erin voorzien zijn toepassen, zo snel mogelijk informatie vergaart over en een beroep doet op deze beschermingsmogelijkheden, quod non in casu. Uw houding getuigt dan ook geenszins van een nood aan internationale bescherming.

De aangehaalde redenen voor uw vlucht uit Nigeria, en waarom u niet zou kunnen terugkeren, houden verder geen verband met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, meer bepaald ras, nationaliteit, religie, politieke overtuiging of het behoren tot een bepaalde sociale groep, zoals vastgelegd in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

U geeft namelijk aan niet te kunnen terugkeren naar Nigeria omwille van een eigendomsconflict. U vreest in het kader van dat eigendomsconflict vermoord te worden door uw stiefmoeder, J. (CGVS, p. 18). Dit betreft echter een louter interpersoonlijk, familiaal conflict dat verder geen feiten behelst die verband houden met de in het Vluchtelingenverdrag van Genève opgesomde criteria voor de erkenning van de Vluchtelingenstatus.

Er dient opgemerkt te worden dat u ook aangeeft pesterijen te ondervinden vanwege uw familie omdat u een christen bent en uw vader en halfbroers- en zussen moslim. U geeft aan dat dit voornamelijk tijdens de ramadan gebeurde omdat u daar niet aan deelnam (CGVS, p. 20). Concreet gevraagd naar voorbeelden van de pesterijen, vertelt u louter dat telkens u hen bezocht ze u vroegen waarom u de islam niet verwoegde (CGVS, p. 25). U bevestigt overigens dat buiten de pesterijen waarmee u te maken kreeg binnen uw familie, u verder geen problemen kende omwille van uw geloof (CGVS, p. 25). Er dient geconcludeerd te worden dat u geenszins concrete problemen weet aan te tonen omwille van uw religie of enige vrees sterk weet te maken omwille van uw religie. De zogenaamde pesterijen die u binnen uw familie kende vormen geenszins een vervolging zoals bedoeld in de Conventie.

Verder dient vastgesteld te worden dat uw vrees zich berust op het vermoeden dat J. voodoo gebruikte om uw vader en later uw zus en broer uit te schakelen. Zo geeft u aan dat uw halfzus H. overleed toen u zich reeds in Europa bevond. Zij was degene die het initiatief had genomen om op het huis te schrijven dat het niet te koop stond. U stelt dat zij in mysterieuze omstandigheden overleed en vult aan dat J. voodoo praktiseert (CGVS, p. 18). Ook uw halfbroer L. stierf, en ook hij zou helemaal gezond geweest zijn voor zijn overlijden, totdat hij plots begon te schreeuwen en bloed over te geven (CGVS, p. 19). U verklaart verder ook rare dromen te hebben gehad in Europa. U zag J. in uw dromen toen u in Duitsland was en zou uzelf niet zijn geweest bij het ontwaken (CGVS, p. 20). Concreet gevraagd waarom u bang bent dat er iets met u zou gebeuren, verklaart u dat u bang bent om vermoord te worden, en verwijst u naar hoe L. en H. gestorven zijn (CGVS, p. 29). U vreest dus hetzelfde lot als H. of L. te ondergaan. U verklaart verder ook dat jullie dreigtelefoontjes ontvingen en soms ook voodoo bezweringen door de telefoon hoorden (CGVS, p. 19). Echter dient vastgesteld te worden dat voodoo spiritueel van aard is en geenszins objectief waargenomen kan worden. Opmerkelijk is dat u dit zelf ook verklaart. Gevraagd namelijk of er onderzoek gevoerd werd naar hun dood, antwoordt u van niet omdat het voodoo is, hetgeen mysterieus is, waardoor men zich aan niets kan vastklampen (CGVS, p. 30). Doordat voodoo enige objectieve grondslag mist, dient geconcludeerd te

worden dat uw vrees die voortvloeit uit de vermeende voodoo praktijken van uw stiefmoeder, niet als aannemelijk beschouwd kan worden.

Bovendien dient vastgesteld te worden dat uw moeder na uw vertrek nog zo'n 10 jaar in Lagos haar leven ongestoord verder kon zetten (CGVS, p. 30). Gevraagd waarom uw moeder wel in Nigeria bleef, geeft u enkel aan dat ze oud is en u het niet weet (CGVS, p. 21). Erop gewezen dat ook zij bedreigd werd, zegt u dat ze gewaarschuwd werd om u niet te verliezen, en dat u het hoofddoelwit was (CGVS, p. 21).

Nochtans legt u wel een getuigenis neer – van de politieagent die J. ondervraagd zou hebben – waarin vermeld staat dat J. voodoo trachtte te gebruiken om een aantal familieleden uit te roeien, waaronder u en uw moeder, én dat uw stiefmoeder koste wat het kost u en uw moeder wenst te raken. Gevraagd of uw moeder nog problemen kende na uw vertrek, verklaart u dat de druk niet dezelfde was als toen u er was (CGVS, p. 30). Erop gewezen dat zij het huis mee gebouwd had en gevraagd of ze het huis dan niet terug wou, verklaart u dat alles wat uw moeder wou was dat u veilig was en dat u niet langer betrokken zou zijn bij het conflict. U dwaalt vervolgens af door te stellen dat landconflicten een normale zaak zijn bij Yoruba's en Ibo's (CGVS, p. 30). Dat uw moeder minder druk voelde na uw vertrek, valt echter niet te rijmen met het feit dat u tot tweemaal toe verklaarde dat zowel uw aanwezigheid als de aanwezigheid van uw moeder een bedreiging voor hen vormt (CGVS, p. 20; p. 27), noch met de bewijsstukken die u voorlegt waarin zowel u als uw moeder als doelwit omschreven worden. Ook uw ex-vrouw en kinderen verblijven nog steeds in Lagos (Verklaring DVZ, vraag 17). U vermeldt dat uw ex-vrouw aangevallen werd en dat de stress haar te veel werd, hetgeen tot de scheiding leidde (CGVS, p. 20). Concreet gevraagd wat er precies gebeurde, verklaart u dat er misschien iemand in haar gezicht blies, maar dat u het eigenlijk niet weet (CGVS, p. 28). Gevraagd of dat alles is wat u daarover kan vertellen, verklaart u dat ze aan het spreken was over het huis en dat iemand iets in haar gezicht deed (CGVS, p. 28). Het is opmerkelijk dat u zo weinig weet te vertellen over hetgeen uw ex-vrouw meemaakte ten gevolge van de problemen die u kende, des te meer dit voorval de druppel leek te zijn die jullie huwelijk ten einde bracht. Uw ontbrekende kennis en ongeïnteresseerde houding ondermijnen uw vrees verder.

Net zoals de laattijdigheid van uw verzoek om internationale bescherming, getuigen ook andere elementen van een houding die maar weinig overeenstemt met dat van een persoon die werkelijk in nood van internationale bescherming verkeert.

Zo verklaart u dat u na de weigeringen in Nederland erover nadacht om terug te keren naar Nigeria (CGVS, p. 20). Het feit dat u dit in overweging nam is opmerkelijk. Indien u op dat moment werkelijk een vrees koesterde voor J., is het niet logisch dat u toen overwoog om terug te keren naar de plaats waar u problemen kende.

Verder lijkt u maar weinig interesse te tonen in de evolutie van de situatie die u het land uitdreef. Gevraagd wanneer u voor het laatst een update kreeg over de situatie, verklaart u dat dit misschien zo'n drie jaar of een paar jaar geleden was, toen uw halfzus u vertelde dat de broer van J. overleden was (CGVS, p. 27-28). Concreet gevraagd wanneer u voor het laatst een update kreeg aangaande de discussie over het eigendom, verklaart u dat een vriendin van de familie ernaartoe ging om een video te maken en deze u doorstuurde. U situeert dit zo'n 3 jaar geleden, maar u weet het niet zeker (CGVS, p. 28). Gevraagd of uw halfzus geen verdere updates kan geven, verklaart u dat uw halfzus geen goede verhouding heeft met hen. Erop gewezen dat u van haar te weten kwam dat de broer van J. overleden was, verklaart u dat haar partner in dezelfde regio woont, en dat dat verhaal zo tot bij haar kwam (CGVS, p. 30). Wat er ook van zij, dat u al minstens drie jaar lang zich niet informeerde, valt moeilijk te rijmen met uw vooropgestelde vrees. Zo vernam u reeds in het verleden informatie van uw halfzus en een vriendin van de familie. U verklaart verder ook eerder in 2024 nog voor het laatst contact te hebben gehad met uw halfbroer L. (CGVS, p. 13). En u verklaart bovendien ook steeds in contact te zijn met uw dochters via WhatsApp. Ten tijde van het onderhoud op het CGVS dateerde jullie laatste contact van de week voor uw onderhoud op het CGVS (CGVS, p. 12). Er dient dus vastgesteld te worden dat u via verschillende contactpersonen informatie had kunnen vergaren over de huidige stand van zaken, hetgeen u echter niet deed.

De documenten die u voorlegt vermogen niet bovenstaande appreciatie te wijzigen.

Er dient opgemerkt te worden dat u geen huwelijksakte – van uw ouders – noch eigendomsakte – van het eigendom waardoor de problemen ontstonden – weet voor te leggen. Gevraagd of u dan een huwelijksakte kan voorleggen, verklaart u dat u jong was en dat uw ouders u oud gekregen hebben, en lang gewacht hebben vooraleer ze u kregen (CGVS, p. 10). Dit antwoord kan geenszins verklaren waarom u geen huwelijksakte weet voor te leggen. Wat de eigendomsakte betreft, verklaart u niet te weten of deze bestaat (CGVS, p. 22). Dat u in al die jaren waarin het conflict gaande is niet uitgezocht zou hebben of er een eigendomsakte bestaat, hetgeen eventueel uw moeder als één van de eigenaren had kunnen aanwijzen, is evenmin aannemelijk.

U legt een uittreksel van het overlijdensregister neer betreffende het overlijden van uw vader en H. Het is opmerkelijk dat u verklaart dat zowel uw vader als uw zus een plots overlijden kenden terwijl ze gezond leken, maar dat deze overlijdensregisters melding maken van zware ademhalingsproblemen wat uw vader betreft, en veelvoudige hoofdwonden wat uw zus betreft.

Bovendien dient opgemerkt te worden dat u geen originele documenten voorlegt maar slechts kopieën. U legt ook een brief neer van B.O. & co alsook een brief die opgesteld werd door de politieagent in Nigeria die aanvankelijk jullie dossier behandelde en een interview afnam van J. Ook hier wijst het CGVS op het feit dat om enige bewijswaarde te ontleen aan een document, het ondersteund moet worden door geloofwaardige en plausibele verklaringen, hetgeen niet het geval is.

U legt verder ook een dreigmail neer die u in 2012 ontving. U weet niet wie deze mail stuurde en verklaart hierna geen verdere mails gekregen te hebben (CGVS, p. 30). U verklaart niet te weten wie u deze mail stuurde (CGVS, p. 24). Gewezen op de naam van de afzender en gevraagd of de naam u iets zegt, zegt u dat u het niet weet. Gevraagd of u dat dan heeft proberen uitzoeken, verklaart u wederom dat u het niet weet (CGVS, p. 24). Niet alleen geeft u blijk van weinig interesse in de zaak, het feit dat u sinds deze mail geen nieuwe mails meer ontving roept vragen op aangaande de actualiteit van deze bedreiging.

Er dient bovendien opgemerkt te worden dat alle door u neergelede documenten kopieën en dat voornoemde documenten niet kaderen in een geloofwaardig relaas, waardoor de bewijswaarde ervan beperkt is. Om enige bewijskracht aan een document te ontleen, dient het te worden ondersteund door geloofwaardige en plausibele verklaringen, hetgeen hier niet het geval is. Dit geldt des te meer voor informele en eenvoudig te fabriceren stukken.

U legt ook een schermafbeelding neer van een Facebookpost aangaande uw broer. Vooreerst dient opgemerkt te worden dat u zich niet meer duidelijk weet te herinneren hoe u deze schermafbeelding verkreeg (CGVS, p. 24-25) en dat u geen idee heeft wie de post maakte (CGVS, p. 24). Ook hier dient onderstreept te worden dat aan documenten slechts bewijskracht ontleend kan worden indien deze onderbouwd worden door een plausibel relaas, hetgeen hier niet het geval is. Bovendien dient gewezen te worden op het feit dat eender wie op eender welk moment een dergelijk bericht op Facebook kan posten of in scène zetten.

De uitspraak in verband met de scheiding met uw ex-vrouw alsook de foto's van u met uw vader, moeder en tante, de brief van The Redeemed Christian Church of God, het overlijdensbericht van uw moeder, de documenten inzake de geboortegegevens van uw dochters, het kaartje van uw advocaat, het certificaat van de Christ Apostolic Church, het bewijs dat u Franse les volgde, het attest van uw advocaat aangaande de 9 bis procedure of de documenten van de organisaties waarvan u lid was in België zijn niet van die aard om bovenstaande vaststellingen te wijzigen.

De medische documenten wijzigen evenmin bovenstaande appreciatie en houden geen enkele indicatie in aangaande uw onvermogen om het onderhoud af te leggen, dan wel op welke wijze de modaliteiten van het onderhoud aangepast zouden moeten worden."

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.4. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op zijn asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen. Hij toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, a), en b), van de Vreemdelingenwet.

Wat de subsidiaire beschermingsstatus betreft in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet verwijst de Raad naar de beschikbare landeninformatie waaruit blijkt dat er in Nigeria geen deelstaten zijn waar de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken deelstaat louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. In een aantal deelstaten vindt er weliswaar willekeurig geweld plaats, maar de "loutere aanwezigheid" in deze deelstaten is ontoereikend om een reëel risico te lopen slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Uit recente informatie die dateert van de periode van 1 januari 2023 tot 31 maart 2024 blijkt dat de situatie in de overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja stabiel is gebleven (EUAA-rapport "Nigeria Country Focus" van juli 2024). Uit dit rapport blijkt geenszins dat de veiligheidssituatie in de overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja dermate is gewijzigd dat de huidige beoordeling van de bestreden beslissing in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet niet meer actueel zou zijn voor wat de deelstaat Lagos betreft.

De door verzoeker aangevoerde nieuwsartikelen in zijn aanvullende nota werpen geen ander licht op de voorgaande analyse.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Nigeria een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c), van de Vreemdelingenwet.

3.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien oktober tweeduizend vijftientig door:

S. VAN CAMP, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT, griffier.

De griffier, De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP